

A Fővárosi Törvényszék
(1027 Budapest, Tölgyfa utca 1-3.) (1255 Budapest Pf. 38.)

Nyilvántartási szám: - 1241882 -
Bejegyzve: 2022. december 6.

végzése

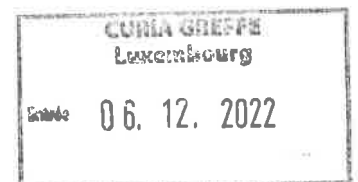
Az ügy száma: 107.K.705.661/2021/26.
A felperes: Slovenské Energetické Strojárne A.S.
(székhely: SK Továrenská 210, 93528, Tlimace)
A felperes képviselője: Jalsovszky Ügyvédi Iroda
(eljáró ügyvéd: Dr. Jalsovszky Pál ügyvéd)
Az alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága
(1134 Budapest, Dózsa György út 128-132.)
Az alperes képviselője: dr. Tamás Dorottya kamarai jogtanácsos
A per tárgya: adóügyi tárgyú közigazgatási jogvita
A felülvizsgálni kért döntés száma: 6423595337/2021/NAV

Rendelkező rész

A Fővárosi Törvényszék - az előtte folyamatban lévő közigazgatási peres eljárás felfüggesztése mellett - az Európai Unió Működéséről Szóló Szerződés 267. cikke alapján az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárását kezdeményezi, melynek során arra a kérdésre várja a választ az Európai Unió Bíróságától, hogy

1. Úgy kell-e értelmezni a nem a visszatérítés helye szerinti tagállamban, hanem egy másik tagállamban letelepedett adóalanyok részére a 2006/112/EK irányelvben előírt hozzáadottérték-adóvisszatérítés részletes szabályainak megállapításáról szóló 2008/9/EK tanácsi irányelv (a továbbiakban: Irányelv) 23. cikk (2) bekezdését, hogy az Irányelv fellebbezésre vonatkozó feltételeinek megfelel az a nemzeti jogszabályhely – nevezetesen az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Air.) 124. § (3) bekezdése –, amely a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK tanácsi irányelvben (a továbbiakban: HÉA-irányelv) előírt hozzáadottérték-adóvisszatérítési kérelmek elbírálása során nem engedi meg a fellebbezési szakban olyan új tény állítását, olyan új bizonyítékra való hivatkozást, illetőleg annak előterjesztését, amelyről a kérelmezőnek az elsőfokú döntés meghozatala előtt tudomása volt, de azt az adóhatóság felhívása ellenére nem terjesztette elő, illetőleg arra nem hivatkozott, ily módon az Irányelv formai és határidő-feltételein túlmutató tartalmi korlátot eredményez?

2. Az első kérdésre adott igenlő válasz azt eredményezi-e, hogy az Irányelv 20. cikk (2) bekezdésében rögzített 1 hónapos határidő jogvesztőnek minősül? Mindez megfelel-e az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Alapjogi Charta) 47. cikkében foglalt hatékony jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz való jog követelményének, a HÉA-irányelv 167., 169., 170. cikkének, 171. cikk (1) bekezdésének, valamint az Európai Unió Bírósága által kidolgozott adósemlegesség, tényleges érvényesülés és arányosság alapelveinek?

3. Úgy kell-e értelmezni az Irányelv 23. cikk (1) bekezdésében foglalt, a visszatérítési kérelem teljes vagy részleges elutasítására vonatkozó rendelkezését, hogy annak megfelelő az a nemzeti jogszabályhely – nevezetesen az Air. 49. cikk (1) bekezdés b) pontja –, amely szerint az adóhatóság az eljárást megszünteti, amennyiben a kérelmező adózó az adóhatóság felhívására nem nyilatkozik, a hiánypótlási kötelezettségét nem teljesíti, és ennek hiányában a kérelem nem bírálható el, és az eljárást hivatalból nem folytatja?

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

I. Az ügy tényállásának rövid összefoglalása

- [1] A felperes a szlovák jog alapján létrejött és nyilvántartásba vett gazdálkodó szervezet. Tevékenységét az energetikai szektorban végzi, főként fűtőberendezéseket állít elő és értékesít, ezen kívül különböző fűtőberendezés alkatrészeket értékesít és széleskörű, összetett mérnöki tevékenységet lát el az erőművekhez kapcsolódóan. A felperes 2019. október 23-án a Budapesti Erőmű Zrt.-vel megkötött szerződés alapján Magyarországon végzett szerelési, telepítési munkát az Újpesti Erőműben, a 9. számú fűtőberendezéshez kötődően. A munka 2020 júniusában kezdődött, melynek során a felperes különféle termékeket szerzett be Magyarországról és különféle szolgáltatásokat vett igénybe Magyarországon. Erre tekintettel a felperes mint a Közösség más tagállamában, Szlovákiában letelepedett adóalany az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Áfa tv.) 244. §-ában biztosított joga alapján a 2021. február 18. napján érkezett kérelmében a 2020. január 1 - 2020. december 31. közötti időszakra vonatkozóan a Magyarországon beszerzett termékeket és igénybe vett szolgáltatásokat terhelő, előzetesen felszámított 37.013.654 Ft általános forgalmi adó visszatéríttetését kérte összesen 19 db számla alapján.
- [2] A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vámigazgatósága (a továbbiakban: elsőfokú adóhatóság) a felperes kérelmét a benyújtás napján befogadta. Ezt követően, 2021. február 22-én az elsőfokú adóhatóság a felperest a 6734336395 számú végzésével adatközlésre szólította fel az Áfa tv. 251/F. § (1) bekezdése alapján a tényállás tisztázása és annak megállapítása céljából, hogy a megjelölt számlák adótartamára visszatéríttetési jog alapítható-e. Ennek során a végzés kézbesítésétől számított 1 hónapos határidőn belül a következőket kérte: a kérelemhez nem csatolt 6 db számla másolatát; a kérelemben megjelölt valamennyi számla alapjául szolgáló írásbeli szerződések másolatát, a számlák háttérbizonylatait, a megrendelések másolatát; a felperes nyilatkozatát arra, hogy a számlákon szereplő szolgáltatásokat milyen célból, kinek a javára vette igénybe, és ez hogyan kapcsolódik a gazdasági tevékenységéhez; a felperes és a megrendelője közti szerződéseket, továbbá a megrendelők felé kiállított számlák másolatát, melyek igazolják a kérelemben megjelölt számlákon szereplő és a felperes által igénybe vett szolgáltatásokat. A végzést az elsőfokú adóhatóság a felperes elektronikus levélcímére küldte meg, és annak átvételét vélelmezte.
- [3] Az elsőfokú adóhatóság a kérelemre indult eljárást a 2021. május 6-án kelt 6926651055/2021/NAV számú végzésével megszüntette az Air. 49. § (1) bekezdés b) pontja alapján arra hivatkozással, hogy a felperes az adatközlési kötelezettségének nem tett eleget a

felhívás ellenére, és így a rendelkezésre álló adatok alapján a pontos tényállás nem volt megállapítható.

- [4] A felperes fellebbezést terjesztett elő az elsőfokú végzéssel szemben, mellyel egyidejűleg az elsőfokú adóhatóság adatközlésre felhívásának eleget tett, és a fellebbezés mellékleteként megküldte a 6734336395 számú végzésben kért dokumentumokat.
- [5] A fellebbezés elbírálása folytán eljáró alperes az elsőfokú végzést a 2021. július 20. napján kelt végzésével helybenhagyta. Rögzítette, hogy a felperes az elsőfokú döntés kiadmányozásáig a hiánypótlási felhívásra nem válaszolt, a kért iratokat határidőn belül nem csatolta, ezért nem volt megállapítható, hogy a felperes jogosult-e az adó visszatérítésére. Az Air. 124. § (3) bekezdése ugyanis előírja, hogy a fellebbezésben és a fellebbezés alapján indult eljárásban - semmisségi okon kívül - nem lehet olyan új tényt állítani, illetve olyan új bizonyítékra hivatkozni, amelyről a fellebbezésre jogosultnak az elsőfokú döntés meghozatala előtt tudomása volt, azonban a bizonyítékot az adóhatóság felhívása ellenére nem terjesztette elő, a tényre nem hivatkozott. Az elsőfokú adóhatóság ezen novációs tilalomra a felperes figyelmét a 6734336395 számú adatközlésre felszólító végzésben felhívta, ezért erre és az Air. 124. § (3) bekezdésében foglaltakra figyelemmel a felperes által megküldött iratok, adatok figyelembevételére az alperesnek a jogorvoslati eljárás során már nincs lehetősége.

II. Az irányadó közösségi jogi rendelkezések

- [6] Alapjogi Charta
47. cikk
Mindenkinek, akinek az Unió joga által biztosított jogait és szabadságait megsértették, az e cikkben megállapított feltételek mellett joga van a bíróság előtti hatékony jogorvoslatához. Mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által megelőzően létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen, nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja. Mindenkinek biztosítani kell a lehetőséget tanácsadás, védelem és képviselő igénybevételéhez. Azoknak, akik nem rendelkeznek elégséges pénzeszközökkel, költségmentességet kell biztosítani, amennyiben az igazságszolgáltatás hatékony igénybevételéhez erre szükség van.

- [7] Az Irányelv
1. cikk
Ez az irányelv a 2006/112/EK irányelv 170. cikkében meghatározott hozzáadottértékadó-visszatérítés (héa) részletes szabályait állapítja meg azon, nem a visszatérítés helye szerinti tagállamban letelepedett adóalanyok esetében, akik teljesítik a 3. cikkben foglalt feltételeket.

20. cikk

(1) Azokban az esetekben, amikor a visszatérítés helye szerinti tagállam úgy ítéli meg, hogy nem áll rendelkezésére minden lényeges információ ahhoz, hogy határozatot hozzon a teljes vagy részleges visszatérítésre vonatkozóan, a 19. cikk (2) bekezdésben említett négy hónapos időszakon belül elektronikus úton kiegészítő információt kérhet különösen a kérelmezőtől vagy a letelepedés helye szerinti tagállam illetékes hatóságaitól. Ha a kiegészítő információkat a kérelmezőtől vagy valamely tagállam illetékes hatóságától eltérő személytől kéri, a kérés – amennyiben a kérés címzettje rendelkezik ilyen eszközökkel – csak elektronikus úton történhet.

Szükség esetén a visszatérítés helye szerinti tagállam további kiegészítő információt kérhet.

Az e bekezdéssel összhangban kért információ magában foglalhatja a vonatkozó számla vagy import okmány eredeti vagy másodpéldányának benyújtását, ha a visszatérítés helye szerinti tagállam indokolhatóan kételkedik egy bizonyos követelés érvényessége vagy pontossága tekintetében. Ebben az esetben a 10. cikkben említett küszöbértékek nem alkalmazandók.

(2) Az (1) bekezdés szerint kért információt a kérelem címzettjéhez történő beérkezéstől számított egy hónapon belül meg kell adni a visszatérítés helye szerinti tagállam számára.

21. cikk

Amennyiben a visszatérítés helye szerinti tagállam kiegészítő információt kér, a visszatérítés helye szerinti tagállam a kért információk beérkezésétől számított két hónapon belül, vagy ha nem kapott választ a kérésére, a 20. cikk (2) bekezdésében megállapított határidő lejártát követő két hónapon belül értesíti a kérelmezőt a visszatérítési kérelem jóváhagyására vagy elutasítására vonatkozó határozatáról. A teljes vagy részleges visszatérítésre vonatkozó határozat meghozatalára rendelkezésre álló időtartam azonban – a visszatérítési kérelemnek a visszatérítés helye szerinti tagállamhoz való beérkezésétől számítva – minden esetben legalább hat hónap.

Amennyiben a visszatérítés helye szerinti tagállam további kiegészítő információt kér, a visszatérítési kérelemnek a hozzá történő beérkezésétől számított nyolc hónapon belül értesíti a kérelmezőt a teljes vagy részleges visszatérítésre vonatkozó határozatról.

23. cikk

(1) Amennyiben a visszatérítési kérelem teljes vagy részleges elutasítására kerül sor, a visszatérítés helye szerinti tagállam a határozattal együtt az elutasítás indokait is közli a kérelmezővel.

(2) A visszatérítési kérelem elutasításáról szóló határozat ellen a kérelmező a visszatérítés helye szerinti tagállam illetékes hatóságainál fellebbezést nyújthat be, az e tagállamban letelepedett személyek által benyújtott visszatérítési kérelmek esetében a fellebbezésekre vonatkozó formai és határidő-feltételekkel azonos feltételek mellett.

26. cikk

Ha a visszatérítés a 22. cikk (1) bekezdése szerinti legkésőbbi időpont után történik, a visszatérítés helye szerinti tagállamot a fizetendő visszatérítés összege után kamat terheli.

Nem alkalmazható az (1) bekezdés, ha a megadott határidőn belül a visszatérítés helye szerinti tagállam számára a kérelmező nem nyújtotta be a kért kiegészítő vagy további kiegészítő információkat. Ugyanígy nem alkalmazható az (1) bekezdés a 10. cikk szerinti, elektronikus úton továbbítandó dokumentumoknak a visszatérítés helye szerinti tagállamba való beérkezéséig.

29. cikk

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2010. január 1-jei hatállyal megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

III. Az irányadó nemzeti jogi rendelkezések

[8] Az Áfa tv.

XVIII. Fejezete rendelkezik a belföldön nem letelepedett adóalany adóvisszatérítetési jogáról

251/C. § (2) bekezdése

Az állami adóhatóság a Közösség más tagállamában letelepedett adóalany tárgy naptári évre vonatkozó adó-visszatérítetési kérelméről - egyéb elutasító ok hiányában - abban az esetben dönt érdemben, ha azt a Közösség más tagállamában letelepedett adóalany igazoltan legkésőbb a tárgy naptári évet követő év szeptember 30. napjáig - a 249. § (2) bekezdése szerint - benyújtotta. A határidő elmulasztása miatt igazolási kérelem benyújtásának nincs helye.

251/E. § (1) bekezdése

Az állami adóhatóság az adó-visszatérítetési kérelemről - ha e törvény másként nem rendelkezik - 4 hónapon belül dönt.

251/E. § (2) bekezdése

Az adó-visszatérítetési kérelemről szóló döntését az állami adóhatóság kizárólag elektronikus úton közli a Közösség más tagállamában letelepedett adóalannal.

251/F. § (1) bekezdése

Abban az esetben, ha az állami adóhatóság a rendelkezésre álló adatok, egyéb információk alapján úgy ítéli meg, hogy az adó-visszatérítetési kérelemről megalapozott döntés nem hozható, a 251/E. § (1) bekezdésében meghatározott határidőn belül - írásos megkereséssel - kiegészítő adatokat, egyéb információkat kérhet

a) a belföldön nem letelepedett adóalanytól,

b) attól a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező hatóságtól, amely a belföldön nem letelepedett adóalanyt, mint abban az államban - a 244. § (2) és (3) bekezdése szerint - letelepedett adóalanyt nyilvántartásba vette, valamint

c) harmadik féltől, ha alapos okkal feltehető, hogy az adó-visszatérítetési kérelem elbírálásához érdemben tud hozzájárulni.

251/F. § (2) bekezdése

Az (1) bekezdés egyéb rendelkezéseinek sérelme nélkül az állami adóhatóság további 1 alkalommal - szintén írásos megkereséssel - pótlólagos kiegészítő adatokat, egyéb információkat is kérhet.

251/F. § (3) bekezdése

Az (1) és (2) bekezdés szerinti írásos megkeresés magában foglalhatja a belföldön nem letelepedett adóalany nevére szóló, az ügylet teljesítését tanúsító, a 127. § (1) bekezdésének a), c) és d) pontjában említett okirat eredeti példánya vagy annak hiteles másolata benyújtásának

előírását, ha alapos kétség merült fel az adó-visszatéríttetés jogalapja vagy a visszatéríttetni kért előzetesen felszámított adó összegszerűsége tekintetében. Erre az esetre a 250. § (1) bekezdésében meghatározott összeghatárok nem vonatkoznak.

251/F. § (4) bekezdése

A válaszadásra nyitva álló határidő 1 hónap, amely az (1) és (2) bekezdésben említett megkeresés közlésétől számítandó.

251/G. § (1) bekezdése

Abban az esetben, ha az adó-visszatéríttetési kérelem benyújtója a Közösség más tagállamában letelepedett adóalany, az állami adóhatóság a 251/F. § (1) és (2) bekezdésében említett megkeresését a 251/F. § (1) bekezdésének a) és b) pontjában meghatározott címzettekkel kizárólag elektronikus úton közli, és e címzettek válaszát szintén kizárólag elektronikus úton fogadja, kivéve, ha a megkeresés alapján a Közösség más tagállamában letelepedett adóalany nevére szóló, az ügylet teljesítését tanúsító, a 127. § (1) bekezdésének a), c) és d) pontjában említett okirat eredeti példányát vagy annak hiteles másolatát kell benyújtani, és az nem elektronikus formában létrehozott okirat.

251/G. § (2) bekezdése

Az (1) bekezdés egyéb rendelkezéseinek sérelme nélkül, a Közösség más tagállamában letelepedett adóalany adó-visszatéríttetési kérelmének elbírálása során szintén az ott meghatározott kizárólagos elektronikus kapcsolattartás alkalmazandó abban az esetben is, ha az állami adóhatóság nyilvántartása szerint a 251/F. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott címzett rendelkezik az elektronikus kapcsolattartáshoz szükséges eszközökkel.

251/H. § (1) bekezdése

Abban az esetben, ha az állami adóhatóság élt a 251/F. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott jogával, az adó-visszatéríttetési kérelemről a megkeresésre adott válasz érkeztetésétől számított 2 hónapon belül, vagy ha a megkeresésre érdemben nem kapott hiánytalan választ, a 251/F. § (4) bekezdésében meghatározott határidő lejártát követő 2 hónapon belül dönt.

251/H. § (2) bekezdése

Ha az állami adóhatóság az adó-visszatéríttetési kérelem elfogadásáról vagy részleges elfogadásáról dönt és az (1) bekezdés szerint számított határidő rövidebb, mint az adó-visszatéríttetési kérelem beérkezésétől számított 6 hónap, abban az esetben az állami adóhatóság számára döntésre nyitva álló határidő - az (1) bekezdéstől eltérően - az adó-visszatéríttetési kérelem beérkezésétől számított 6 hónap.

251/I. § (1) bekezdése

Abban az esetben, ha az állami adóhatóság az adó-visszatéríttetési kérelem elfogadásáról vagy részleges elfogadásáról dönt, az adóvisszatérítésről a döntés meghozatalával egyidejűleg, de legkésőbb az attól számított 10 munkanapon belül intézkedik.

251/I. § (4) bekezdése

Abban az esetben, ha az állami adóhatóság az adóvisszatérítést késedelmesen teljesíti, a késedelem minden napjára a késedelmi pótlékkal azonos mértékű kamatot fizet. Nem terheli kamatfizetési kötelezettség az állami adóhatóságot, ha a belföldön nem letelepedett adóalany a 251/F. § (1) és (2) bekezdésében említett megkeresésre a döntésre nyitva álló határidőn belül érdemben nem adott hiánytalan választ.

[9] Az Air.

49. § (1) bekezdés b) pontja [Az eljárás megszüntetése]

Az adóhatóság az eljárást megszünteti, ha a kérelmező adózó az adóhatóság felhívására nem nyilatkozik, a hiánypótlási kötelezettségét nem teljesíti, és ennek hiányában a kérelem nem bírálható el, és az eljárást hivatalból nem folytatja.

124. § [A fellebbezési jog gyakorlása]

(1) A fellebbezést és a fellebbezést alátámasztó bizonyítékokat az írásba foglalt döntés közlésétől számított tizenöt napon belül, utólagos adómegállapítás esetén harminc napon belül lehet előterjeszteni. E rendelkezés vonatkozik a fellebbezés elektronikus úton történő benyújtására is.

(2) A fellebbezést a megtámadott döntést hozó adóhatóságnál kell előterjeszteni. A fellebbezési határidőt megtartottnak kell tekinteni, ha a határidőben benyújtott fellebbezés iránti kérelmet nem a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező szervnél terjesztették elő.

(3) A fellebbezésben és a fellebbezés alapján indult eljárásban - semmisségi okon kívül - nem lehet olyan új tényt állítani, illetve olyan új bizonyítékokra hivatkozni, amelyről a fellebbezésre jogosultnak az elsőfokú döntés meghozatala, ellenőrzés esetén az észrevétel benyújtására nyitva álló határidő letelte előtt tudomása volt, azonban a bizonyítékot az adóhatóság felhívása ellenére nem terjesztette elő, a tényre nem hivatkozott.

(4) A (3) bekezdés szerinti felhívásnak tartalmaznia kell azoknak a megállapításoknak és körülményeknek a bemutatását, amelyekkel összefüggésben az adóhatóság az adózót a bizonyítékok előterjesztésére felhívja, valamint tartalmaznia kell a jogkövetkezményekre történő figyelmeztetést.

(5) A fellebbezésre jogosult a fellebbezési határidőn belül a fellebbezési jogáról lemondhat. A fellebbezési jogról való lemondást tartalmazó nyilatkozat nem vonható vissza.

(6) E § alkalmazásában új tény, illetve új bizonyíték az adózó által nem hivatkozott és az elsőfokú adóhatóság által a döntéshozatalkor, ellenőrzés esetén az észrevétel benyújtására nyitva álló határidő leteltekor nem ismert tény, illetve bizonyíték, valamint az adózó által hivatkozott, de a döntéshozatalig, ellenőrzés esetén az észrevétel benyújtására nyitva álló határidő leteltéig az elsőfokú adóhatósághoz elő nem terjesztett bizonyíték.

[10] A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.)

78. § (4) bekezdése

A megelőző eljárás idején fennálló, de a megelőző eljárásban nem értékelt tényre, körülményre a felperes vagy az érdekelt akkor hivatkozhat, ha azt a megelőző eljárásban a közigazgatási szerv arra való hivatkozása ellenére nem vette figyelembe, azt önhibáján kívül nem ismerte, illetve arra önhibáján kívül nem hivatkozott.

IV. A felek közötti jogvita

[11] A felperes álláspontja szerint az Air. 124. § (3) bekezdése az áfa visszatérítetési eljárásban nem alkalmazható. Az Air. 124. § (3) bekezdése kizárja a fellebbezési szakban és a fellebbezés alapján indult eljárásban új bizonyíték előterjesztését (a továbbiakban: novációs tilalom), amely tartalmi korlátot jelent. Az Irányelv ugyanakkor részletesen és teljeskörűen szabályozza az áfa visszatérítetési eljárás anyagi és eljárásjogi szabályait. Az Irányelv 23. cikk (2) bekezdése

rögzíti a fellebbezés lehetőségét, mely bekezdés kimondja, hogy az áfa visszatérítési eljárásban előterjesztett fellebbezés formai és határidő feltételeire a visszatérítés helye szerinti tagállam által előírt szabályok irányadók. Ezen túl azonban az Irányelv sem kifejezetten, sem utaló szabállyal nem támaszt semmilyen tartalmi korlátot a fellebbezés vonatkozásában, így a magyar jogszabály azon tartalmi megszorítása, miszerint a fellebbezésben már nem lehet olyan új tényt állítani vagy olyan új bizonyítékra hivatkozni, melyről a felperesnek az elsőfokú döntés meghozatala előtt tudomása volt, a felperessel szemben nem alkalmazható.

- [12] Hivatkozott továbbá arra, hogy ezzel a magyar jogban alkalmazandó fellebbezési korlattal kiüresedik az egy hónapos hiánypótlási határidő nem jogvesztő jellege, ugyanis az elsőfokú döntést követően, de még a jogerős döntés meghozatala előtt – az elsőfokú eljárás során már fennállt, de bármely önhibából eredő okból elő nem terjesztett – új tényt, körülményt, új bizonyítékot már nem hozhat a kérelmező a magyar adóhatóság tudomására úgy, hogy azokat a hatóság figyelembe vegye, értékelje. Ezzel szemben az Irányelv 26. cikke és az Áfa tv. 251/I. § (4) bekezdése alapján a hiánypótlási határidő kérelmező által való be nem tartása esetére csupán azt a jogkövetkezményt fűzi, hogy a hiánypótlási felhívásnak határidőben eleget nem tevő kérelmező a visszatérítés helye szerinti tagállam által fizetendő visszatérítés összege után – a hatóság esetleges késedelme ellenére – kamatfizetésre nem tarthat igényt. Rögzítette, hogy az Irányelv 20. cikk (2) bekezdését a magyar jog az Áfa tv. 251/F. § (4) bekezdésébe ültette át, melyek alapján az egy hónapos határidő nem minősül jogvesztőnek, így annak elmulasztása nem vonhatja maga után azt a következményt, hogy a felperes adóvisszatérítési joga végérvényesen elveszik. Ennek értelmében a felperesnek az egy hónapos hiánypótlási határidő leteltét követően is megmaradt a joga arra, hogy a fellebbezés keretében igazolja az áfa visszatérítési igénye alapjául szolgáló és az adóhatóság részére szükséges dokumentumokat.
- [13] Végül a felperes arra is hivatkozott, hogy az eljárás megszüntetésére nem volt az alperesnek lehetősége.
- [14] Az alperes álláspontja szerint az Air. 124. § (3) bekezdésében foglalt szabály egyaránt alkalmazandó a tagállamban letelepedett adóalanyok áfa-levonási ügyeiben, valamint az Európai Unió más tagállamaiban honos adóalanyok áfa-visszatérítési kérelmei elbírálása esetén. E jogszabályhely a gyakorlatban nem teszi lehetetlenné vagy rendkívül nehezzé az uniós jogrend által biztosított jogok gyakorlását, ugyanis ez csak a jogorvoslati eljárás elhúzódását akadályozó rendelkezés. Nem sérül az egyenértékűség és a tényleges érvényesülés elve sem. Ezen következtetést az Air. 9. §-a is megerősíti. Az elsőfokú végzés záró része a felperes hivatkozásától eltérően nem a fellebbezés benyújtásának formai és tartalmi szabályait különíti el, hanem a fellebbezés előterjesztése módjának és a fellebbezési jog korlátjának szabályaira utal. Mindezekre tekintettel a tagállami szabályozás megfelel a közösségi jognak, és az Európai Bíróság által kidolgozott jogelveknek, az adósemlegesség és az arányosság elve nem szenved sérelmet. Hangsúlyozta, hogy az Irányelv 20. cikk (2) bekezdésében a kiegészítő adatközlésre nyitva álló 1 hónapos határidő nem jogvesztő, mivel a határidő elmulasztása kapcsán a felperes igazolási kérelmet terjeszthetett volna elő.

V. Az előzetes döntéshozatali eljárást szükségessé tévő indokok, az előzetes döntéshozatali eljárás jogalapja

- [15] A kereseti kérelem alapján a tagállami bíróságnak arról kell döntenie, hogy a tagállam adóhatósága által alkalmazott Air. 124. § (3) bekezdésében foglalt novációs tilalom az Irányelv rendelkezéseibe – annak 23. cikk (2) bekezdésébe –, továbbá a fellebbezésre vonatkozó uniós joggyakorlat elveibe ütközik-e, melynek során figyelemmel kell lennie arra, hogy a közösségi jog nem tiltja a bizonyítékok előterjesztését egészen a jogerős döntés meghozataláig.

- [16] A kereseti kérelem alapján a bíróságnak abban is döntenie kell, hogy a tagállam adóhatósága által alkalmazott Air. 124. § (3) bekezdésében foglalt novációs tilalom alkalmazásával egyúttal az egy hónapos hiánypótlási határidő jogvesztővé válik-e azáltal, hogy a fellebbezéssel egyidejűleg pótoltt nyilatkozatokat, dokumentumokat, egyéb bizonyítékokat a magyar adóhatóság már nem veszi figyelembe.
- [17] Végül a bíróságnak abban is döntenie kell a kereseti kérelem alapján, hogy az áfa visszatérítetési eljárásban annak megszüntetésére van-e az adóhatóságnak lehetősége, azt a jogszabályi rendelkezések megengedik-e.
- [18] A tagállami bíróság álláspontja szerint az Európai Unió Bírósága hatáskörrel rendelkezik az előzetes döntéshozatali kérelem tekintetében. Megítélése szerint az Irányelv rendelkezései irányadóak a felperesnek a Magyarországról történő termékek beszerzését, valamint a Magyarországon igénybe vett szolgáltatásokat terhelő, előzetesen felszámított általános forgalmi adó visszatérítetése tekintetében. A magyar adóhatóság által alkalmazott Air. 124. § (3) bekezdésének Irányelvvél való összeegyeztethetősége abban a vonatkozásban merül fel, hogy az abban foglalt rendelkezés áfa visszatérítetési eljárásokban való alkalmazása folytán az egy hónapos határidő jogvesztő jellegét eredményezheti az elsőfokú döntéssel egyidejűleg, mivel az elsőfokú döntés meghozatalát követően semmilyen olyan bizonyíték nem terjeszthető elő, melyet a kérelmező tudomása ellenére, önhibájából addig nem hozott az adóhatóság tudomására. Mindez felveti az Alapjogi Charta 47. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz való jog alapelve érvényesülésének, a novációs tilalom arányosságának vizsgálata szükségességét is.
- [19] A tagállami bíróság hivatkozik az Európai Unió Bírósága C-133/18. számú Sea Chefs Cruise Services GmbH-ügyben hozott ítéletben foglaltakra, melynek tényállása szerint a francia adóhatóság kiegészítő információk benyújtására hívta fel a kérelmezőt (Sea Chefs GmbH), aki az előírt egy hónapos határidőn belül nem válaszolt. A francia adóhatóság ezt követően elutasította a kérelmező visszatérítés iránti kérelmét. Ezt követően a kérelmező keresetet indított az elutasító határozattal szemben, és a keresete alátámasztására benyújtotta a bírósághoz az adóhatóság által kért dokumentumokat és információkat ([26] és [27] bekezdés). Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekre az Európai Unió Bírósága azt a választ adta, hogy az irányelv 21. és 26. cikkéből is az vezethető le, hogy az Irányelv 20. cikke (2) bekezdésében előírt egy hónapos határidő nem jogvesztő határidő ([43] bekezdés). Amennyiben az Irányelv 20. cikkének (2) bekezdése szerinti egy hónapos határidő jogvesztő határidőnek minősülne, a kiegészítő információk iránti kérelemre adott késedelmes válasz szükségszerűen a visszatérítés iránti kérelem elutasítását eredményezné, nem pedig késedelmesen, ugyanakkor késedelmi kamat nélkül teljesített visszatérítéshez vezetne. Ebből következően az ezen 20. cikk (2) bekezdésének olyan értelmezése, amely az említett határidőt jogvesztő határidőnek tekinti, megfosztaná lényegétől az Irányelv 26. cikkének második bekezdését ([45] bekezdés). Az ítéletben foglaltak alapján az Irányelv 20. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az e rendelkezésben a visszatérítés helye szerinti tagállam által kért kiegészítő információk e tagállam részére történő megadására előírt egy hónapos határidő nem minősül olyan jogvesztő határidőnek, amely e határidő túllépése vagy a válasz elmaradása esetén azt vonja maga után, hogy az adóalany elveszíti az arra vonatkozó lehetőséget, hogy kérelmét a hea-visszatérítéshez való joga fennállása bizonyítására alkalmas kiegészítő információknak a közvetlenül az adóügyi bíróság elé terjesztése útján érvényesítse ([49] bekezdés).

- [20] A jelen indítvány tárgyú szolgáló ügy abban különbözik a C-133/18. számú Sea Chefs Cruise Services GmbH-ügy alapjául szolgáló tényállástól, hogy a magyar közigazgatási eljárás kétfokú és a magyar jogban a másodfokú eljárásban kifejezetten érvényesül az Air. 124. § (3) bekezdésében foglalt novációs tilalom, míg a C-133/18. számú Sea Chefs Cruise Services GmbH-ügyben ennek vizsgálata nem képezte az eljárás tárgyát.
- [21] A jelen ügyben a felperes elmulasztott válaszolni az elsőfokú eljárás során az adóhatóság adatközlési felhívására, azonban az elsőfokú döntésről való értesülését követően a fellebbezésében mellékletként megküldte a felhívásban kért dokumentumokat. A fellebbezés mellékleteként megküldött adatok, dokumentumok figyelembevételét az adóhatóság az Air. 124. § (3) bekezdésében foglaltak miatt mellőzte, holott erre az Irányelv nem biztosít lehetőséget a visszatérítés helye szerinti tagállam által kért kiegészítő információk megadására előírt egy hónapos határidő túllépése esetére, továbbá az Air. 124. § (3) bekezdésében foglalt novációs tilalmat az Irányelv fellebbezésre vonatkozó szabályai nem tartalmazzák.
- [22] A tagállami bíróság hivatkozik arra, hogy az eljárás megszüntetésének jogszabályi lehetőségét az Irányelv nem tartalmazza. Az Irányelv ugyanis a visszatérítési kérelem jóváhagyására vagy elutasítására vonatkozó határozat meghozatalát rögzíti. Ennek átültetése során az Áfa tv. XVIII. fejezete sem enged lehetőséget az eljárás megszüntetésére. Az Áfa tv. 251/C. § (2) bekezdése alapján a kérelem határidőben való benyújtása esetén az adóhatóság a kérelemről érdemben dönt. Mind az uniós Irányelv, mind annak átültetését biztosító Áfa tv. tehát az érdemi döntés meghozatalát követeli meg. Ezzel szemben a magyar adóhatóság a jelen ügyben az Air. eljárás megszüntetésére vonatkozó rendelkezéseit alkalmazta (Air. 49. § (1) bekezdés b) pontja), mellyel kapcsolatban a megkereső bíróság részéről kérdésként merül fel, hogy ez az eljárás az Irányelv és az Áfa tv. vonatkozó rendelkezéseinek megfelel-e avagy azokkal ellentétes.
- [23] A tagállami bíróság hivatkozik továbbá az Európai Unió Bírósága által a Sabine von Colson és Elisabeth Kamann ügyben hozott, 14/83. számú ítélet 26. pontjában foglaltakra, mely szerint a nemzeti bíróságnak a saját nemzeti jogát az irányelv szövegének és céljának fényében kell értelmeznie.

VI. Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések magyarázata

- [24] A bíróság álláspontja szerint a felek közötti jogvita nem dönthető el a közösségi jog, az Irányelv 23. cikk (2) bekezdésének utolsó fordulata és az Irányelv 21. cikk első fordulata értelmezése nélkül. Az Európai Unió Bíróságának a 283/81. számú CILFIT ügyben kialakított joggyakorlata alapján az uniós rendelkezés akkor szorul az Európai Unió Bírósága általi értelmezésre, ha az adott norma nem felel meg az acte claire és az acte éclairé követelményének, vagyis ha a felmerült kérdés releváns, a szóban forgó közösségi jogi rendelkezést az Európai Unió Bírósága még nem értelmezte, avagy a közösségi jog helyes alkalmazása nem nyilvánvaló olyannyira, hogy az minden észszerű kétséget kizárjon, ezért a bíróság elsőként az Európai Unió Bíróságához való fordulás feltételeinek meglétét vizsgálta.
- [25] A nemzeti bíróság előtt folyamatban lévő per tárgya a szlovák illetőségű felperesnek az Irányelvben foglalt jogainak tagállami érvényesítése, melynek elbírálása során kérdésként merül fel, hogy a magyar adóhatóság által alkalmazott Air. 124. § (3) bekezdése szerinti novációs tilalom az Irányelv 23. cikk (2) bekezdésének, valamint az Air. 49. § (1) bekezdés b) pontja az Irányelv 21.cikkének megfeleltethető-e. Az Irányelv személyi hatálya alá tartozó

felperesnek a 2006/112/EK irányelvben előírt hozzáadottérték-adóvisszatérítési kérelmek elbírálása során az Irányelv által deklarált jogai biztosítottak kell, hogy legyenek.

- [26] Az előzőekhez kapcsolódóan további kérdésként merül fel, hogy az Irányelv szerinti visszatérítettésre irányuló sui generis eljárásban az Alapjogi Charta 47. cikke által biztosított uniós jog, vagyis a felperest megillető tisztességes eljáráshoz, hatékony jogorvoslathoz való jog csorbul-e azzal, hogy a magyar jogban a fellebbezési eljárásban érvényesülő novációs tilalom következtében korlátozottan biztosított az eljárás alanyának bizonyítási, bizonyíték előterjesztési joga. A novációs tilalom következtében új tények, bizonyítékok előterjesztése tiltott, amely értelemszerűen kihatással van a fellebbezés folytán eljáró másodfokú adóhatóság döntésére, illetőleg ez utóbbi döntés ellen benyújtható kereset folytán perré alakuló eljárás végkimenetelére is. E körben jelentősége van annak is, hogy a tagállami közigazgatási bíróság eljárását szabályozó Kp. 78. § (4) bekezdése is rögzít egy olyan szabályt, mely szerint „A megelőző eljárás idején fennálló, de a megelőző eljárásban nem értékelt tényre, körülményre a felperes vagy az érdekelt akkor hivatkozhat, ha azt a megelőző eljárásban a közigazgatási szerv arra való hivatkozása ellenére nem vette figyelembe, azt önhibáján kívül nem ismerte, illetve arra önhibáján kívül nem hivatkozott.” A megkereső bíróság e tekintetben arra vár választ, hogy a novációs tilalom arányos-e és a tisztességes eljárás garanciális követelményeivel összeegyeztethető-e, figyelemmel arra, hogy az az adózót megillető jogorvoslati jog – mint alapvető, garanciális eljárási jogosultság – tartalmi korlátozását eredményezheti.
- [27] A nemzeti bíróság a feltett kérdések által arra vár választ, hogy az Air. 124. § (3) bekezdésében előírt szűkítő szabály összeegyeztethető-e az Irányelvvvel és az annak értelmezése során kialakult uniós joggyakorlattal, megfelel-e adósemlegesség, a tényleges érvényesülés és az arányosság alapelveinek, továbbá ezáltal biztosított-e a tisztességes eljáráshoz és a hatékony jogorvoslathoz való jog.
- [28] A nemzeti bíróság a feltett kérdések által arra is választ vár, hogy a nemzeti hatóság által meghozott eljárást megszüntető végzés megfelel-e a 2006/112/EK irányelvben előírt hozzáadottérték-adóvisszatérítési kérelmek elbírálása során az Irányelvben foglalt visszatérítési kérelem jóváhagyására vagy elutasítására vonatkozó határozat meghozatalának.

III. Egyéb eljárási kérdések

- [29] Mindezekre figyelemmel a tagállami bíróság a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (Kp.) 34. § a) pontja folytán alkalmazandó polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 130. §-a alapján előzetes döntéshozatali eljárást kezdeményezett, egyúttal a peres eljárást a Pp. 126. § (1) bekezdése alapján felfüggesztette. A bíróság végzését az Európai Unió Bírósága részére történő kézbesítéssel egyidejűleg tájékoztatásul megküldi az igazságügyért felelős miniszter részére is. A végzés elleni fellebbezést a Pp. 128. § (5) bekezdése zárja ki. A bíróság e-mail címe: ftkkoll.vezeto@birosag.hu

Budapest, 2022. november 18.

Engelthalerné dr. Szabó Szilvia s.k.
a tanács elnöke

dr. Nagy Szabolcs s.k.
előadó bíró

dr. Borsos Krisztina s.k.
bíró

A kiadmány hitelélül:

